

- tym samym, uznanie dopuszczalności wniosku wnoszącego odwołanie o naprawienie szkody poniesionej w związku z działaniem strony przeciwnej;
- wydanie rozstrzygnięcia uwzględniającego żądania przedstawione przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami obu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że SSP niesłusznie nie zarządził koniecznych środków dowodowych i z tego względu dopuścił się oczywistego błędu w ocenie co do utraty przez stronę skarżącą szansy zatrudnienia w Parlamencie od czerwca 2005 r.
- 2) Zarzut drugi dotyczący błędu co do prawa i oczywistego błędu w ocenie a pomocniczo wypaczenia faktów w zakresie, w jakim SSP wywiódł, że Rada została poinformowana o istnieniu listy przydatności do pracy, na której widniało nazwisko strony skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący błędu co do prawa, oczywistego błędu w ocenie, wypaczenia faktów, braków w uzasadnieniu oraz nieustosunkowania się do zarzutu w zakresie, w jakim SSP nie ustosunkował się do podniesionych przez stronę skarżącą zarzutów stwarzania przez Parlament przeszkód w jej zatrudnieniu przez instytucje i organy Unii, braku informacji o istnieniu listy przydatności do pracy i okoliczności, że EPSO otrzymało zezwolenie wpisania strony skarżącej do swojej bazy danych i rozpowszechnienia tej informacji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędu co do prawa i wypaczenia faktów w zakresie, w jakim SSP: i) niesłusznie stwierdził, że Parlament nie miał obowiązku prawnego rozpowszechnienia listy przydatności do pracy wśród wszystkich instytucji i organów Unii, ii) nie wyciągnął konsekwencji z naruszenia zasady równego traktowania, dobrej administracji i pewności prawa oraz iii) nie dokonał analizy dokumentów.
- 5) Zarzut piąty dotyczący wypaczenia faktów i oczywistego błędu w ocenie co do informacji o przedłużeniu ważności listy przydatności do pracy, ponieważ SSP stwierdził, że Rada oraz inne instytucje i organy Unii miały wiedzę o przedłużeniu ważności listy przydatności do pracy w okresie od czerwca do sierpnia 2007 r.
- 6) Zarzut szósty dotyczący błędu co do prawa, oczywistego błędu w ocenie, wypaczenia faktów oraz niezbadania ich w zakresie, w jakim SSP stwierdził, że przedłużony okres

ważności listy przydatności do pracy wobec innych laureatów nie oznaczał nierównego traktowania w stosunku do strony skarżącej.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący błędu co do prawa i oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim SSP nie wywiódł wniosków, jakie same się narzucały w związku ze zniszczeniem przez Parlament dokumentów dotyczących sytuacji strony skarżącej.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący błędu co do prawa, oczywistego błędu w ocenie oraz pomocniczo wypaczenia faktów, niezarządzenia środków dowodowych i braku uzasadnienia w zakresie, w jakim SSP nie uwzględnił rzeczywistej sytuacji strony skarżącej oraz błędnego zachowania Parlamentu podczas analizy istnienia utraty szansy zatrudnienia oraz oceny poniesionej szkody.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2013 r. — Ranbaxy Laboratories i Ranbaxy (UK) przeciwko Komisji

(Sprawa T-460/13)

(2013/C 325/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, Indie) i Ranbaxy (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, i B. Kennelly, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 decyzji Komisji w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck (cytalopram) z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących;
- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 4 decyzji Komisji w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck (cytalopram) z dnia 19 czerwca 2013 r. w zakresie, w jakim Komisja nakłada w nim grzywny na skarżące lub, tytułem ewentualnym, obniżenie kwoty nałożonej grzywny oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na tym, że pozwana popełniła błąd, stwierdzając, iż ugoda zawarta przez skarżące stanowi naruszenie „ze względu na cel” art. 101 ust. 1 TFEU. Z tego powodu skarżący twierdzą, że pozwana naruszyła prawo lub dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych.
- 2) Zarzut drugi, oparty na tym, że pozwana popełniła błąd w ustaleniu, że strony ugody były przynajmniej potencjalnymi konkurentami. Z tego powodu skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła prawo lub dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na tym, że pozwana dokonała błędnej interpretacji ugody, stwierdzając, że ugoda zapewniła szerszą ochronę od ochrony, jakiej osiągnięcie umożliwiłyby działania w celu zapewnienia poszanowania patentu obejmującego ochroną sposób wytwarzania produktu. Z tego powodu skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła prawo lub dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych.
- 4) Zarzut czwarty, oparty na tym, że pozwana popełniła błąd przy obliczaniu kwoty grzywny nałożonej na skarżące oraz iż z tego powodu grzywna jest nieproporcjonalna i nieuzasadniona.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2013 r. — Hermann Trollius przeciwko ECHA

(Sprawa T-466/13)

(2013/C 325/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Niemcy) (przedstawiciele: M. Ahlhaus i J. Schrotz, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ECHA nr SME (2013) 0191 z dnia 31 stycznia 2013 r., a także anulowanie faktury nr 10035033 wystawionej przez ECHA w dniu 4 lutego 2013 r. oraz

- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania, w tym także tymi poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnień pozwanej

- zdaniem skarżącej pozwana nie była uprawniona do wydania decyzji nr SME (2013) 0191 ze względu na to, że ani rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, ani rozporządzenie (WE) nr 340/2008 ⁽²⁾ nie uprawniają jej do wydania odrębnej decyzji mającej na celu ustalenie tego, czy dany podmiot rejestrujący spełnia warunki wymagane do uznania go za MŚP.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 104 ust. 1 rozporządzenia REACH w związku z przepisami rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. ⁽³⁾

- zdaniem skarżącej pozwana we wszystkich wymienionych z nią pismach a naruszyła ciężący na niej obowiązek zwracania się do osoby podlegającej jurysdykcji danego państwa członkowskiego w języku urzędowym tego państwa. Skarżąca twierdzi, że to naruszenie prawa uniemożliwiło jej spełnienie wymogów dowodowych związanych z jej statusem małego przedsiębiorstwa.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że skarżąca jest w istocie małym przedsiębiorstwem w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽⁴⁾, efektem czego wydając zaskarżone decyzje Komisja dopuściła się błędów co do istoty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (rozporządzenie REACH).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

⁽⁴⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.